

[Hans Jacob Sørensen.]

altsaa Udvidelsen af Tjenestemændenes Antal — kommer til at gøre sig gældende pensionsmæssigt set.

Men jeg kunde ønske, samtidig med at jeg nævner disse Forhold, som de her former sig for Statens Vedkommende, ogsaa at sige nogle Ord til Tjenestemandorganisationerne, ikke blot i Anledning af, at de saa beredvilligt har tiltraadt det foreliggende Lovforslag, men ogsaa i Anledning af det Røre, der er indenfor de paagældende Organisationer netop om dette Spørgsmaal, Kravet om en lavere Aldersgrænse og dermed ogsaa Kravet om, at Staten skal bære yderligere Udgifter paa denne Konto, Pensionsbudgettet.

Det er min Opfattelse, som allerede nævnt, at det er en meget farlig Sag menneskeligt og samfundsmæssigt set at ville sætte en lavere Aldersgrænse for Retten til at yde en personlig Indsats gennem et Arbejde, hvad enten det er i Statens Tjeneste eller i anden Tjeneste, og at det vil være en umulig Opgave baade for Staten og for andre offentlige Institutioner at bære en yderligere økonomisk belastet Pensionskonto. Derfor maa de Tjenestemandorganisationer, der ønsker en generel fastsat lavere Aldersgrænse, ogsaa forstaa, at disse Ønsker bortset fra de allerede fremførte Betæneligheder ikke kan opfyldes, uden at Tjenestemændene selv paatager sig at bære en betydelig større Del af Pensionsudgifterne end hidtil gennem en Forhøjelse af deres eget Pensionsfradrag.

Jeg skal slutte mine Udtalelser med at sige, at Tjenestemandsløven og gældende Administrationspraksis giver Ministeren den fornødne Handlefrihed i Retning af at afsætte paa Ventepenge og opsige til Afskedigelse overtalligt Personale ved Statsbanerne, og ingen i Rigsdagen vil sikkert modsætte sig, at Ministeren bruger denne sin Bemyndigelse; men vi kan ikke gaa med til Bestemmelsen, som den her er foreslaaet, om en Udvidelse af Bemyndigelsen, saaledes at den i første Omgang rammer vilkaarligt nogle ganske enkelte Aldersklasser og ved sin Gennemførelse aabner Vej for, at Regering og Rigsdag stilles overfor Krav om en lavere Aldersgrænse, Krav, der da bliver vanskelige at afvise, og som opfyldt vil øge de allerede

saa stærkt voksende Pensionsudgifter, Staten har.

Vesterager: Som Deltager en kort Tid i den sidste Lønningskommissions Arbejde — og det er en af Grundene til, at jeg her skal gøre nogle Bemærkninger — maa jeg i nogen Maade forbavses over Lovforslaget og de dertil knyttede Bemærkninger, ikke fordi det i og for sig indeholder noget særligt nyt, for Spørgsmaalet om Nedsættelse af Aldersgrænsen er jo som allerede fremhævet af de to foregaaende Talere drøftet i den nævnte Kommission, men fordi jeg erindrer, at Tanken netop blev afvist af Kommissionen.

Lovforslaget har ifølge Bemærkningerne og ifølge Ministerens Udtalelser det Formaal at forbedre Statsbanernes Økonomi, og det kan ikke nægtes, at der tiltrænges Forbedring, for det er jo det stadig tilbagevendende Aar efter Aar, dette store Underskud, og hvis man kunde finde et Middel til at formindske det betydeligt, maatte man naturligvis tage det under alvorlig Overvejelse. Men jeg tror ikke, at denne Foranstaltning vil betyde noget væsentligt, og vi maa dog først have det Spørgsmaal klaret, om den vil betyde saa meget i økonomisk Henseende, at der er Grund til at bryde med de Principper, som er nedlagt i Lønningsloven.

Statsbanernes Regnskab har man talt saa meget om; ude paa Møderne bliver man atter og atter stillet overfor dette store Underskud, og jeg har ved forskellige Lejligheder maattet udtale mig derom, men jeg har den Opfattelse, at det under de nuværende Forhold og under Hensyn til den Maade, hvorpaa Regnskabet stilles op, vil være umuligt at skaffe Balance. Jeg synes heller ikke, det er rigtigt overfor de Mennesker, der er knyttet til denne Institution, at blive ved at fremhæve Underskuddet, thi de maa jo føle det trykkende Aar efter Aar at skulle høre dette stadig tilbagevendende, at Statsbanerne har et kolossalt Underskud.

Jeg synes ikke, det er helt rigtigt overfor disse Mennesker, at man stadig bliver ved med at fremhæve dette, for det er min fulde Overbevisning, at Statsbanerne ikke er anlagt forretningsmæssigt og ikke fra første Færd har været tænkt som en Forretning,